

mationerne, og vi skal have alle nuancerne frem.

Til hr. Frank Dahlgaard: Jeg synes, hr. Frank Dahlgaard også skal inddrage i sine overvejelser, at når Danmarks Nationalbank i dag fastlægger renten, altså det, man kalder grundlagsrenten, så bliver den jo også fastlagt efter, hvad de store lande i Europa har af renteniveau. Det ved hr. Frank Dahlgaard, det er jeg sikker på. Når Tyskland har ændret sit renteniveau, så går der ikke ret lang tid, før Danmark ændrer sit renteniveau, naturligvis for at varetage vores interesser.

Tilsvarende gælder i dag med den fælles valuta. Når Den Europæiske Centralbank i stedet for Bundesbank ændrer renteniveauet, jamen så følger vi da med. Og hvis vi ikke fulgte med, hvis vi lukkede øjnene og sagde, vi vil ikke, så ville vi jo forringe danske virksomheders situation, og så ville det ramme hele det danske samfund.

Det understreger jo netop, at vores reelle valg i virkeligheden er at læse på en telefax, som det vist hedder i dag, eller en fotokopieringsmaskine, hvad de andre har besluttet, og indrette os efter det eller selv være med dér, hvor beslutningerne træffes, plus at få større tryghed i vores land mod international spekulation.

Frank Dahlgaard (UP):

Statsministerens svar her til mig senest er jo ikke i overensstemmelse med virkeligheden. Det er jo ikke sådan, at vi skal se på en telefax eller en e-mail fra Frankfurt, at nu skal vi sætte renten op eller ned. Renten blev jo sat op – jeg tror det var i november – fra Den Europæiske Centralbanks side, jeg tror det var med ½ pct., og Danmarks Nationalbank besluttede at følge med, men med noget mindre.

Vi har altså et vist spillerum i rentepolitikken, og den mulighed valgte man fra Nationalbankens side af hensyn til dansk økonomi at benytte sig af. Vil statsministeren ikke medgive, at den har man ikke, hvis man afskaffer kronen, nedlægger Nationalbanken og underkaster sig fællesbeslutninger fra Frankfurt?

Så den anden del: Når man afskaffer kronen, som statsministeren vil, så har man overhovedet ikke muligheden fremover for at ændre på kronens kurs over for den halvdel af vores samhandelspartnere, som i øjeblikket udgøres af euro-området, og derved fraskriver man sig også nogle muligheder for at handle på egne

vilkår, sådan som statsministeren i sin nytårstale sagde at vi sandelig skulle gøre.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil spørge statsministeren, om han kunne udbyde sit svar til mig lidt. Det er jo sådan, at Enhedslisten ikke ønsker en folkeafstemning, men vi frygter den heller ikke, og hvis statsministeren vil have den, så skal han naturligvis også få den. Men så ville vi gerne, at vi kunne blive enige her i Folketinget om, at vi skal gøre det på en sådan måde, at både tilhængere og modstandere kan gå ud til befolkningen og sige: Vi er dybt uenige, om vi skal ind i den euro eller ej, men vi er enige om én ting, nemlig at det her går ordentligt, rigtigt og demokratisk til.

Derfor er jeg glad for, at statsministeren præciserer, at det naturligvis ikke er i den her folketingsssamling, afstemningen kan komme. Sådan tolker jeg nærmest statsministerens svar – hr. Thulesen Dahl var også inde på det – for statsministeren sagde, at der skal være en god periode indtil det tidspunkt, hvor vi lægger datoen fast. Men fra det tidspunkt, hvor vi lægger datoen fast, og så til folkeafstemningsdatoen rent faktisk sker, bør der også være en rimelig debatfase, f.eks. 6 måneder. Er det også statsministerens opfattelse?

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak for svaret! Nej, jeg troede heller ikke, at statsministeren ville fraskrive sig muligheden for at udskrive folketingsvalg, hvis der lige pludselig opstod en gunstig situation, og derfor er det naturligvis den ordinære valgperiode, vi taler om. Statsministeren siger vel så, at uanset meningsmålingerne kommer der en folkeafstemning om Danmarks forhold til euroen i indværende ordinære valgperiode, hvis den løber sin tid ud. Det var det, statsministeren sagde.

Det, der så var mit spørgsmål før, og som jeg gerne vil bede statsministeren forholde sig til her og nu, er altså lidt i lighed med det, hr. Keld Albrechtsen er inde på, om statsministeren vil fraskrive sig risikoen – ja, risikoen er det, som jeg ser det – muligheden for en lynafstemning, altså at man siger: Nu er der tre meningsmålinger, og de ser gode ud, så tager vi en afstemning om 3 uger om Danmarks forhold til euroen.

Kan vi være enige om, at der skal gå et passende antal måneder, fra en afstemning udskrives, og til den afholdes, eksempelvis som et mi-